

КАНДЫДАТЫ БЛОКА КОМУНІСТАЎ І БЕСПАРТЫЙНЫХ

Сяргей Іванавіч Марозаў

Кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР па Цімкавіцкай выбарчай акрузе

Апошні раз я сустрэў Сяргея Іванавіча зоўвалі, ды абы гэтам ужо як-небудзь наступным разам. Ну, пад Краштатам быў. У войску ВЧК перайшоў, у 1921 годзе. Спачатку быў камісарам батальёна, потым камісарам палка, а ў 1926 годзе весь гэтую фору апрадагтаў, калі я, падышоўшы, вінішаваў яго з тымі горнарам, які аказаў иму беларускім народам, і напрасаў назначычы час, каб пагаварыць аб яго біографіі.

— Гэта што-ж, ты нарый пра мене напісаць думаш?

— Ну, так...

— Гм... Нісань-жа пра што? Жыў, працаў, працу. Гэта ты без майго расказа ведаеш. Звычайнай ѿ мене біографіі.

— А ты ўсё-ж раскажи.

У часе абвешанага пераліку мы зноў сустрэліся.

— Ну, парадаўшы я ў 1895 годзе, — пачаў Марозаў сваю расказ. — З аднойніцай год у Пінску на косцеаблівачы завод пайшоў. У дэвізісог пітніцайтам у салдаты ўзлі, па фронту. Тут, на захалзе, быў у Маладечна, Вільні, Вілейцы, Радашковічах. Матаніцайтам у армейскай камандзе ў 10-й арміі служыў.

Дык... дак абы чым я, уласна? — успаміны яху хваливалі Марозаў. Але ян па прывычы стараўся фармульваць іх у скрупах, па-іншаму дакладныя слова.

— Семнадцаты год. На фронце я яго сустрэў. Тут, у Власлаўці, мы стаялі. І ведаш, там я першы раз выступіў на мітынгу. Справа была перед ліченскім наступленнем. Гаварылі, што Керенскі прымел, не прыхадзіць. Виступаў запіралі эсары. І зараз прозвішча памятам — Данец. Такога паслоўніцтва быў кіроўнік без грима пускаць можна. Увесе час прахай рукой пансія на падраўлю, а левам рэдкай воласі кудашу і піскія расцімаўся, каб у наступленне ішлі.

Я, вядома, тады многа з таго, што папер ведаю, не разумеў, а толькі ў наступленне нам не з руки было хадзіць: гэта я ведаў добра.

І падалі я падыходзіць да яго.

— Можа быць, ты абы іх таксама расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонаслажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932 годзе мінё яго ўручылі. У пасловіце записана: «За асобна і балезні

заслугі перад таджыкім народам».

— Можа быць, ты абы іх таксама

расскажаў?

— Тут пляхка мне расказаўшы. Ну, што я рабіў? На Паміры ў 1931 годзе пагранічнай ахову стаўші, у бандытамі дзеяні тэгтай формы не вімлю. 10 красавікі мінулага года сіды, у Берасцю, прыхадзілі. Чырвонослажаным пагранічнадкам камандую, гэта ты ўжо ведаеш?

— Ты орден за што атрымаў?

— Гэта орден Таджыкскай ССР, у 1932

ШТО ПАКАЖА ТЭАТР РЭВОЛЮЦЫ МЕНСКАМУ ГЛЕДАЧУ

„ЛЕСНИЦА СЛАВЫ“

Камедыя, пастаўленая мною сумесна з тэатральным Ключаровым і заслужай артысткай рэспублікі Гізлер, належыць пішу ўядомага французскага драматурга Э. Сарбі.

За Сарбім устанавілася рэпутацый драматурга, удача будуючага сложт умела сплютаючага інтыгу, але па зместу новальні лёгкаснага.

Але супрод велізарнай колысці на піснікім ім п'есе некаторыя, у якіх быць падыманца да вястры салірдага на палітычнага памфлета. Да тыхіх камедый належыць «Лесница славы», якая з'яўлілася злой сатырой на французскую буржуазію перыяду ліпенскай манархіі, на не прагнанце да багація і праладжэнне народа. У ёй выканацца механіка буржуазнай «законіктры», калі маюць поспех і бяруць

верх лоўкія авантурсты, зайдлыя палітыкамі, якія не пагарджаюць нікімі сродкамі для свайго ўзыходжання па сходках грамадской лесницы. У п'есе паказана, што ў буржуазным сцене ініцыя не праца, не талент чалавека, а яго ўмение дасці службу, зрабіць кар'еру, што ў гэтых грамадстве чалавек чалавеку воўк: кожны ў ім прымѣрываючыся ханжеством і двуінісці, імкненіем зубами і лакіцімі атакаваць сабе ўсіліе месецікі.

Напісаная «Лесница славы» ў форме лібкай камедыі, амаль вадзімі. Яна здавалася мне патрабою і цікавала тэасама і для росту нашага агторскага калектыва, які рагей п'еса такога камедийнага жанру не іграў.

М. М. ШТРАУХ,
заслужаны артыст рэспублікі.

„ДВА ВЕРОНЦА“

Тры маладосці спалучанца ў нашым спектаклі «Два веронца» — разы за ёсё юнацтва самога Шекспіра, маладосць агторскага калектыва (п'еса ў засоўных іграчах выканацца вучылішчы тэатра) і нарады — маладосьці спланіца з віслымі, буфонічнікамі і камедынікамі сітуацыямі.

Даўно ўжо наш тэатр адчуваў неабходнасць даць маладому сөвецкаму глядчыцу радесную, жыццёвую п'есу. Спектакль «Два веронца» з'яўлілася іміністакай такой насташнай тэатра.

Тут юны Шекспір з усёй смеласцю маладосці бірзенца, за вырашэнне спрадвечных, заўсёды хвалюючых маладов скажанлем: там: хахания, дружбы, здрадніцтва.

„САБАКА НА СЕНЕ“

У змрочнае парстваванне Філіпа II «карале-ісусата», ярага будаўніка манастыроў і турмаў, нібы пратестам супроць устаноўленага ім мяркічнага разжымія з'яўліліся п'есы Лопе да Вега. Радасць, выкликаная захапленнем, дасціцы, якія выконваліся на плошчах і вуліцах гараду Іспаніі, забрасцілі народу насташнай глядчыцу.

Геніальны юніскі драматург ідывід засланца над знатнымі феадаламі сваёю часу, ён прыходзіць пудоўную фігуру, бойкага асвальдзі-слугі, чые жарты і здзімі на панамі назменяна вымікаюць смех у глядчычу. Ён востра прыносіць смесі візансікіх грамадзін мяркілам, а толькі розум, сумішчанасць, багацце веду — вось якісці, уласцівыя чалавеку салірдай.

М. Ф. АСТАНГАУ,
заслужаны артыст рэспублікі.

заслужаны артыст рэспублікі.

В. Н. ВЛАСАУ,
заслужаны спектаклі.

СВОЕЧАСОВА ЗАКОНЧЫЦЬ БУДАЎНІЦТВА ВЯЛІКАГА ТЭАТРА

Рашэннем Сойніккома БССР устаноўлены піэрныя тэрміны сканчэння ўсіх работ па будаўніцтве Вялікага тэатра. Да першага жніўня п'ясціна быць готова ўнутраная адзінка, да першага верасня — апненая штукачка і ўсе іншыя работы.

Асталося вельмі мала часу. Кожны дзень п'ясцін быць прадукцыяна скрыста. Між тым, біраўнікі Белпромбудпрастраства (міністэрства Клясторны) зусім не сплачошна. Замест мабілізаціі ўсіх, сіл на хутчэйшое фарсаванне будаўніцтва трэцім сям зрывые работу.

На будоўлі зараз некамае да 300 работчыкі, у тым ліку 150 падсобных работчыкі. І вось ужо некалькі тыднія, як трошт усіх аўся ў прыслы. Больш таго, трэст пават самі першыя групу кваліфікаваных работчыкі з будоўлі тэатра, у якіх тут адчуваеша

зусім не адчуваюць свойства супрадавчыкаў.

Зусім не адчуваюць свойства супрадавчыкаў.